

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF TORONTO

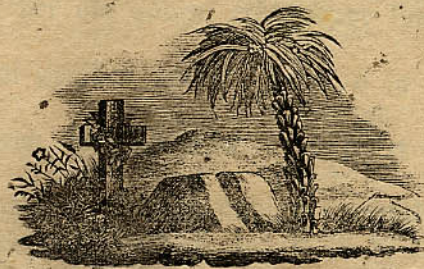
Sorge-Sång

om hädangångne högtfälige Hans Majestäts,
vår Allernådigtste Kejsare och Storfurste
Alexander II:dres död den 13 Mars
1881.

Författad

af

G. W. G—n.

Pris: 15 penni.

ad
På utgifwarens förlag.

1891

Åbo,

G. W. Wilén & Co:s boktryckeri,
1891.

Sorge-Sång

om Hans Majestät Kejsaren Alexander II:dres död.

Sjunges som: "I Strahlsburg der bodde en adelsman så rit", o. s. w.

1. Dödslockorna ringa, och ljuda basunerna,
Af sorg förtryckes folket millioner till antal;
Så hosvet som de högsta af ångslan omböjde,
Rike och fattiges hyddor med sorg ju uppfylde.
2. Klarligen dagen lyfte Mars den trettonde,
Lockorna herrligt ringde och folk församlade
Att höra ordet Herrans i templen helige,
Bedjande der om nåden, erkännande synderne.
3. Om qvällen anlände budskap ju till vårt
fosterland,
Som storan sorg så väckte hos folket wid des
strand,
Af mäktigaste i riket nu stödjän bortrycken,
Och af millioner folkslag stor fröjd ju förlupen.
4. Waktparaden beögnad af Kejsaren nu war,
Och inspekteringen avslutad ju för denna dag;
Palatset Majestätet då äfvenså besökt
Katarina Michailownas, Storfurstinna till des
hörd.

5. Sedan Kejsaren nu åkte åt hofwet i egen wagn,
Då med sprängbomber hemsta mördarene stod i swang,
Under Hans Höghets wagn den första af bomb-
berne kastades,
Deraf den söndersprängdes, blef mången sårader.

6. Mördaren blef nu gripen och många medlemmar,
Dem man har kommit på spåren först efter händelsen;
Men att dem nu omnämna förtjenar icke här,
Eidningspalterna långa derom utredt ju wäl.

7. Kejsaren ostadder af wagnen än uppsteg,
Och såsom ömmast gifwet Hans hjälp meddelad blef.
Men ännu bomben andra mördarene slungade,
Och inwid Kejsarens fötter den exploderade.

8. Här af till marken föllo, hwem woro nära der,
Och Hans Majestät erhöll stadliga sår man ser;
Då röken war förswunnen, så sågs hwad hemstaste,
I blod låg uppå marken Kejsaren Högaste.

9. Hans Majestät den Höge skynsam led-
sagades
Uti sina sår de swåra till Winterpalatset.
Krossade nu så woro fötterne begge de,
Och på andra ställen af lekamen sår äfwen stad-
lige.

10. Läkarene gäfwro den hjälp, som de förmå,
Uti stor sorg närworo de Högsta, som kringom stå.
Men war den Högstes wilje Konung af ärone,
Att måtte plågorna slutas för Kejsaren mildaste.

11. Läkarene förklara: deras hjälp ej båta mer,
Tillståndet hopploft wara för Kejsaren, hwad
man ser;
Han Herrans Rattward Högwärde jemwäl be-
gagnade,
Englarne nu till himlen Hans lif anammade.

12. Att folket genast tecken från palatset med-
deltes,
På stång af halfwa längden flaggan den upp-
ställdes:
Att stolta nu regenten Kejsaren mildaste
Skyddare för millioner lifwet förwerlade.

13. Kejsaren så Nådigste och mild af sin natur,
Han Alexander andre ej finnes mer i lif,
Genom martyrdöden hårda han trädde till ärone;
O! Herre hjälp oss alla, som äro eftersörjare.

14. Bitter sorg åt alla och del för wärnlöse
Råder ibland de högsta allt till de ringaste;
Så lifwets lag förwerlar, så stjelper dödenom,
På Herrans tillbud strider arbetaren till graf-
wenom.

15. Han war fader käre för millioners milli-
oner,
Och lifwet sitt uppoffrade för folkets wäl och we,
Han trälarne förlöste, deß ledjor lättade,
Uti honom många folkslag erhållit hugswalelse.

16. Af sorg förtryckes hjertan, ingen fröjd
uti någons bröst,
Låtarne fukta pennan från ansigte wätande,
Men är dock Nådesolen Han Jesus vår Herre,
Som en gång wunnit döden, Han ware vår
tröstare.

17. Nu Alexander andre det namn så ljuflige
Nedsänkt i folkets hjertan ewärdigt i Finland,
Wälgerningar mångahanda nog derom besanna,
Att war ju han en fader, älskwärd för underså-
tarne.

18. Wid gränsen af grafwen nu är folkets
saknelse,
Och afstedets benägne miljoners wälsignelse;
Honom gaf ju Herren, och Herren tog ju bort,
Tack ware därför Herran man säga får ju blott.

Andra.

Böne-Sång.

Stunges som: "Sag sitter källa wid din rand", o. s. w.

1. O! Konung du i höjdene
Som allt är styrande,
Ford, himmel stå dig i händerne,
Med kraft du befaller de.

2. Wi barn så swaga och böja här
Inför dig uppå knä,
Du hör vår bön, dock den ringa är
Och och det sanna lär.

3. Nu äro wi så anträngde,
Af sorg och ångest ju!
Du och dock åter trösten ge
Med ordets kraft förth.

4. War, o fader, Högsta nu
Dina barns bestyddare!

Trösta ett sorgfullt hjerta du
All dig det suckande.

5. De ilstne inför dig med skam
Du lät ej undergå!
Till intet gör det onda allt
Som sådant kan förmå.

6. En fred och samsa stifta må,
Mellan folkstägterne,
Och riket istån farer så
Wake din hand mildaste.

7. Uana fred du väran Storfurste
Att folket sthå måll!
Att alla hestemännerne
Din nåd bete, du här.

8. Denna bydda förgånglig åt,
Afweta wi alle,
Wårt hem lopp uti himlen der,
Ack! dit wi sträfva gade!

9. De salige der svingande
Loffång åt Herranom,
Konungar och Helige Furstar,
I äranom fröjdas de.

10. O! Jesus, fridens Furste du,
Till glädje innerligen
Låt oss få komma, då wi dö,
Hos dig i himmelen.